

Erik Oluf Andersen

(Erik Olov Andersson)

Musik : Stefan Demert / Tekst : John Mogensen
Udgivet 1972 PLAY 2049 (a)

Erik Oluf Andersen har hængt sig i en lund,
han har vel haft en ganske særlig grund,
det er trods alt en gåde, hvordan dette kunne
ske,
hvad var det som fik Andersen på såd'n en
skør ide.

Der var ingen ydre tegn, der viste hvor'n det lå,
man må vel la' sig nøje med, at sådan kan det
gå.

For Andersens hustru hun var både sød og rar,
og sønnen i familien var et mønstereksemplar,
de bo'de i en kæmpevilla i et fint kvarter,
jo, lykken smilede' til ham, han ku' næppe
ønske mer'.

Det hele started' med et lille bolsjekøgeri,
han kogte nat og dag og glemte helt at holde
fri,
men virksomheden voksede' han blev snart en
holden mand,
han købte sig en luksusvogn der svarede' til
hans stand.

Fru Andersen tog tit til byen med sin kontokort,
hun parkerede sin egen bil ved varehusets
port,
der købte hun hvad hun fik lyst til, intet blev
forsømt,
og når hun kørte hjem igen var varehuset tørt.

De havde køleskab og fryseboks som altid var
fyldt op
og svinelædermøbler, kvaliteten var i top,
motorbåd og sommerhus med bar og åben
pejs,
der slapped' fru'en af i ny og næ med sin filejs.

Men Erik Oluf Andersen han tog familiens
hund,
og gik en tur en dejlig aftenstund,
hunden kom tilbage, der var blot et lille men,
Erik Oluf Andersen kom aldrig hjem igen.

Siden blev han fundet i en lund ved
Snekkersten,
der hang den stakkels Andersen og dingled' fra
en gren.

Aldrig mer' skal Andersen hæve sin pokal,
når han har givet middag i hotellets store sal,
festen den er slut, det hele endte med et brag,
og en hel flok aktionærer fik et ord'ntligt
nakkedrag.

For lykken havde vendt sig sådan som det ofte
sker,
hans firma gik af helved' til, han lånte mer og
mer,
for sent kom han i tanke om at gi' den en
spand kul,
for at redde sig i land og fylde gældens dybe
hul.

Så han knoklede for livet ofte flere døgn i træk,
han rationaliserede men skuden den var læk,
og der si's at han til slut har strøet om sig vidt
og bredt
med gældsbeviser, og han har også spillet på
roulet.

Men regningerne voksede til en stadig større
stak,
så Erik Oluf Andersen han sa' farvel og tak,
og i den skønne aftenstund der rejste han af
sted,
mod fjerne horisonter for at finde ro og fred.

Erik Oluf Andersen har hængt sig i en gren
lad os andre læse på hans sten:
Her hviler E. O. Andersen - et offer for vor tid
distancen var for hård og konkurrencen var for
strid.

Tred've år før tiden gik han gennem dødens
port.
Brødet han slog op var alt for stort.

Besøg os på www.moellenmalerstadig.dk

Møllen maler stadig